



**CURTEA SUPREMĂ  
DE JUSTIȚIE**

**ÎNCHEIERE**

cu privire la inadmisibilitatea recursului declarat de către Marina Bzovîi,  
reprezentată de avocatul Vladislav Chirica,

în cauza civilă, intentată la cererea de chemare în judecată depusă de  
Marina Bzovîi împotriva Societății de Asigurări-Reasigurări „Moldcargo”  
Societate pe Acțiuni privind încasarea despăgubirii de asigurare, penalității,  
repararea prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 20 noiembrie 2024 a Curții de Apel Chișinău,

*(Dosarul nr. 2ra-466/25  
Nr. PIGD 2-22071162-01-2ra-14072025)*

Invocarea declarativă a art. 432 alin. (1)-(2) din Codul de procedură civilă  
nu constituie temei pentru admisibilitatea recursului. Dezacordul recurentului  
cu decizia instanței de apel nu constituie un temei de casare a ei.

Au examinat anterior cauza judecătorești:

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (A. Ojoga)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (A. Panov, A. Malii, N. Mămăligă)

06 mai 2026

*Textul corespunde originalului*

**Examinând în lipsa părților, admisibilitatea recursului declarat de către Marina Bzovîi, reprezentată de avocatul Vladislav Chirica,**

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din  
Oxana Parfeni, *Președinte*,  
Gheorghe Stratulat  
Ion Munteanu, *judecători*,

constată următoarele:

**ÎN FAPT**

1. La 20 mai 2022, Marina Bzovîi, reprezentată de avocatul Vladislav Chirica a depus cerere de chemare în judecată împotriva Societății de Asigurări-Reasigurări „Moldcargo” Societate pe Acțiuni (în continuare S.A.R. „Moldcargo” S.A., cu privire la încasarea despăgubirii de asigurare, penalității, prejudiciului moral cauzat și a cheltuielilor de judecată.

2. În motivarea cererii de chemare în judecată, reclamanta a relatat că, la 03 noiembrie 2021, în calitate de asigurat, a încheiat cu S.A.R. „Moldcargo” S.A., în calitate de asigurător, contractul nr. CS1410/2021 de asigurare facultativă a autovehiculelor, echipamentului suplimentar, șoferului și pasagerilor de accidente (CASCO) fiind eliberată polița de asigurare facultativă a autovehiculelor nr. AV1410.1/2021 din 03 noiembrie 2021.

3. Conform pct. 3.1 din contract, obiectul asigurării au constituit interesele patrimoniale ale asiguratului ce țin de posesia, folosința și administrarea mijlocului de transport „Skoda Fabia”.

4. În urma producerii cazului asigurat, survenit la 31 ianuarie 2022, reprezentantul său Mihail Guțu, în baza procurii nr. 2-1124 din 02 octombrie 2020, la 11 februarie 2022, a depus cerere privind constatarea pagubei, stabilirea și achitarea despăgubirii de asigurare, prezentând toate actele necesare pentru instrumentarea dosarului de daune prevăzute de pct. 8.4 din contract, fapt confirmat prin extrasul-confirmare din dosarul de daune nr.131 CASCO din 11 februarie 2022.

5. Reprezentantul asigurătorului a inspectat superficial automobilul avariat și a întocmit procesul-verbal nr.131/CASCO din 11 februarie 2022 de constatare a pagubelor, însă ulterior, anumite acțiuni nu au fost întreprinse de către asigurător.

6. Întrucât, de la data depunerii cererii de despăgubire, nu a fost contactată, aceasta l-a determinat pe reprezentantul său să se adreseze, la 20 aprilie 2022, expertului independent SRL „Expert Auto Plus”, în vederea examinării mijlocului de transport. Despre acest demers, asigurătorul a fost informat și invitat de către expertul independent pentru a stabili de comun acord mărimea pagubei, fapt confirmat prin dovada expedierii telegramei la adresa electronică a asigurătorului.

7. Iar, la 21 aprilie 2022, reprezentantul său s-a prezentat la oficiul asigurătorului, unde a solicitat verbal eliberarea copiei dosarului de daune și a comunicat că, la 22 aprilie 2022, ora 12:00, automobilul asigurat urma să fie examinat de un expert independent, unde era așteptat și un reprezentant al asigurătorului.

8. În urma refuzului de a i se prezenta copia dosarului de daune, în aceeași zi, reprezentantul său a depus cererea înregistrată cu nr. 1420, prin care a solicitat eliberarea copiei materialelor dosarului de daune.

9. Deoarece asigurătorul a ignorat invitația expertului independent de a se prezenta la data și ora stabilită, la 26 aprilie 2022, a fost întocmit raportul de evaluare a pagubei nr.1371/04A, în baza actului de examinare din 22 aprilie 2022, conform căruia prejudiciul cauzat în urma cazului asigurat conform Pp (preț piese de schimb folosite sau aftermarket) a constituit suma de 19334,17 lei, iar conform Psi (preț piese noi originale) - 25240,80 lei.

10. Subsecvent, reclamanta a subliniat că la 29 aprilie 2022, reprezentantul său, s-a prezentat din nou la oficiul asigurătorului, cu scopul de a ridica copia dosarului de daune precum și să-i aducă la cunoștință despre raportul de evaluare a pagubei nr.1371/04. Însă, asigurătorul i-a comunicat că copia dosarului încă nu este gata și i-a sugerat să se prezinte la 03 mai 2022. Totodată, i-a comunicat că dosarul de daune a fost finalizat și că în acest sens a fost emisă în adresa asiguratului notificarea corespunzătoare.

11. După recepționarea notificării din 29 aprilie 2022 privind finalizarea dosarului de daune, reprezentantul său s-a prezentat, la 03 mai 2022, la oficiul asigurătorului pentru a ridica copia dosarului, fiind informat totodată că urmează să fie achitată suma de 13 943,06 lei. Neacceptând această sumă, la 05 mai 2022 a depus notificarea înregistrată cu nr. 1561, prin care a solicitat achitarea sumei de 19 334,17 lei, stabilită de expertul independent în baza prețului pieselor de schimb folosite sau aftermarket, deși, potrivit pct. 8.2 din contract, era îndreptățit să solicite o sumă mai mare, calculată în baza prețului pieselor noi, fără aplicarea uzurii.

12. De altfel, reclamanta a precizat că potrivit clauzei menționate, contractul a fost încheiat cu condiția achitării despăgubirii fără reținerea uzurii pentru piesele, detaliile și agregatele ce urmează a fi înlocuite, cu excepția anvelopelor. Totodată, a arătat că, la întocmirea raportului de evaluare nr. 371/04A din 26 aprilie 2022, expertul independent a luat în calcul prețurile pieselor de la șapte agenți economici specializați și costul manoperei de la alți patru agenți economici, aspecte indicate la pct. 1 și pct. 3 din raport.

13. Astfel, în opinia sa, actul de evaluare anexat la procesul-verbal de constatare a daunelor nr. C/22/131, care a stat la baza stabilirii sumei de 13943,06 lei, nu poate fi reținut, întrucât a fost întocmit fără o examinare corespunzătoare a automobilului, spre deosebire de raportul expertului independent, și i-a fost adus la cunoștință abia la 03 mai 2022, deși se afla la materialele dosarului de daune încă din 18 martie 2022.

14. Conform pct. 8.24 din Contract, despăgubirea de asigurare urma a fi achitată în termen de cel mult 30 de zile de la recepționarea tuturor actelor necesare. Ultimul act necesar a fost actul de evaluare din 18 martie 2022 (C/22/131), prin care prejudiciul a fost stabilit la 13 943,06 lei, celelalte acte fiind depuse la 11 februarie 2022 odată cu cererea de despăgubire, fapt confirmat prin extrasul din dosarul de daune nr. 131 CASCO.

15. Astfel, din 20 aprilie 2022 asigurătorul este în întârziere la plata sumei de 13943,06 lei.

16. Conform pct. 8.26 din Contract, pentru această întârziere se datorează penalitate de 0,1% pe zi, care pentru perioada 20 aprilie 2022–20 mai 2022 constituie 432,23 lei, conform calculului anexat.

17. Referitor la prejudiciul moral cauzat, reclamanta a invocat că asigurătorul a încălcat obligațiile prevăzute de art. 43 alin. (1) lit. a), b) și e) din Legea nr. 407/2006, precum și termenul legal de soluționare și plată a despăgubirii, prin instrumentarea nejustificat de îndelungată a dosarului de daune, lipsa de răspuns la notificarea nr. 1561 din 05 mai 2022 și neachitarea despăgubirii stabilite prin actul de evaluare din 18 martie 2022, fapte care i-au cauzat stres, incertitudine, disconfort emoțional și cheltuieli suplimentare, prejudiciul moral fiind evaluat de aceasta la suma de 6600 de lei.

18. Având în vedere cele enunțate, Marina Bzovîi, reprezentată de avocatul Vladislav Chirica, a solicitat încasarea din contul S.A.R. „Moldcargo” S.A. în beneficiul său a sumei de 19334,17 lei cu titlu de despăgubire de asigurare, a sumei de 432,23 de lei cu titlu de penalitate și a sumei de 6600 de lei cu titlu de prejudiciu moral, în total 26 366,40 lei, precum și compensarea cheltuielilor de judecată în temeiul art. 90 și art. 96 din Codul de procedură civilă, constând în 550 de lei achitați specialistului și 5400 de lei cu titlu de asistență juridică.

19. La 16 noiembrie 2022, Marina Bzovîi, reprezentată de avocatul Vladislav Chirica, a depus o cerere de concretizare a acțiunii, solicitând încasarea din contul S.A.R. „Moldcargo” S.A. în beneficiul său a sumei de 4276,17 lei cu titlu de despăgubire de asigurare, a sumei de 432,23 lei cu titlu de penalitate și a sumei de 6 600 lei cu titlu de prejudiciu moral, în total 11308,40 lei, precum și compensarea cheltuielilor de judecată, constând în 550 lei pentru serviciile specialistului, 692,99 lei achitați cu titlu de taxă de stat și 5400 lei pentru asistență juridică (f.d. 106-107, Vol.I)

20. Prin hotărârea din 21 decembrie 2023 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, s-a admis parțial cererea de chemare în judecată concretizată înaintată de Marina Bzovîi.

S-a încasat de la S.A.R. „Moldcargo” S.A. în beneficiul Marinei Bzovîi suma de 125,49 de lei cu titlu de penalitate; suma de 455,50 de lei cu titlu de taxă de stat și suma de 5400 de lei cu titlu de cheltuieli pentru asistența juridică. În rest, cerințele s-au respis ca fiind neîntemeiate.

S-a încasat de la S.A.R. „Moldcargo” S.A. în beneficiul statului suma de 41,30 de lei cu titlu de cheltuieli suportate de instanța de judecată în legătură cu soluționarea cauzei (f.d.149, 155-164, Vol.I).

21. La 29 decembrie 2023, Marina Bzovii, reprezentată de avocatul Vladislav Chirica a depus apel, iar la 02 mai 2024 a prezentat cererea de apel motivată împotriva hotărârii din 21 decembrie 2023 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, solicitând casarea parțială a acesteia, și anume în partea pretențiilor respinse, cu emiterea unei noi decizii în această parte de admitere integrală a cerințelor sale (f.d.151-153; 173-176, Vol. I).

22. La 18 ianuarie 2024, S.A.R. „Moldcargo” S.A. a depus apel, iar la 20 mai 2024 a prezentat cererea de apel motivată împotriva hotărârii din 21 decembrie 2023 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, solicitând casarea acesteia și emiterea unei noi decizii de respingere integrală a cererii de chemare în judecată înaintate de Marina Bzovii, cu încasarea din contul acesteia a cheltuielilor de judecată suportate (f.d.154; 181-184, Vol. I).

23. Prin decizia din 20 noiembrie 2024 a Curții de Chișinău, s-a respins cererea de apel declarată de Marina Bzovii, reprezentată de avocatul Vladislav Chirica.

S-a admis cererea de apel declarată de S.A.R. „Moldcargo” S.A..

S-a casat hotărârea din 21 decembrie 2023 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, și s-a adoptat o nouă hotărâre prin care s-a respins ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată înaintată de Marina Bzovii.

S-a încasat de la Marina Bzovii, în beneficiul S.A.R. „Moldcargo” S.A., cheltuielile de judecată sub forma taxei de stat, achitată în apel în sumă de 387,12 lei (f.d.205-216, Vol.I).

24. Pentru a decide astfel, Curtea de Apel Chișinău a conchis că hotărârea primei instanțe este nelegală și netemeinică, întrucât normele de drept material au fost aplicate eronat, iar probele administrate au fost interpretate contrar regulilor de apreciere a probatoriului.

25. Subsecvent, raportându-se la cadrul juridic aplicabil, inclusiv la prevederile Codului civil, Legii nr. 407 din 21 decembrie 2006 cu privire la asigurări, Legii nr. 414 din 22 decembrie 2006 cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă auto pentru pagube produse de vehicule, precum și la Legea nr. 105 din 13 martie 2003 privind protecția consumatorilor, instanța de apel a constatat că asigurătorul și-a executat obligațiile contractuale prin evaluarea prejudiciului în baza actelor întocmite de instituții de specialitate considerate autorizate și prin achitarea despăgubirii în sumă de 15 058 lei, conform clauzelor contractuale prevăzute la pct. 8.1 și 8.11 din contractul de asigurare.

26. În acest context, instanța de apel a dat prevalență probelor administrate de S.A.R. „Moldcargo” S.A., inclusiv procesului-verbal de constatare a daunelor, raportului de evaluare din 18 martie 2022 și documentelor emise de entități de evaluare, reținând că acestea îndeplinesc condițiile de relevanță și admisibilitate prevăzute de art. 117–118 din Codul de procedură civilă.

27. Totodată, instanța de apel a apreciat ca neconcludent raportul de evaluare prezentat de Marina Bzovii, întrucât acesta a fost întocmit de o

entitate și un expert care nu figurează în registrele oficiale ale experților autorizați, fapt ce îi afectează forța probantă..

28. De altfel, Curtea de Apel Chișinău a respins pretențiile privind diferența de despăgubire, penalitatea și prejudiciul moral, reținând că nu s-a dovedit existența unei neexecutări culpabile a obligațiilor contractuale de către asigurător, acesta acționând cu diligență prin notificarea finalizării dosarului și solicitarea rechizitelor bancare, iar despăgubirea fiind achitată în termenul rezultat din conduita contractuală.

29. În lipsa unei întârzieri imputabile în sensul art. 19 alin. (2) din Legea nr. 414/2006 și a unui prejudiciu moral dovedit în condițiile art. 20 din Legea nr. 105/2003, instanța de apel a concluzionat că pretențiile Marinei Bzovîi sunt neîntemeiate.

30. Iar, în temeiul art. 94 și art. 96 din Codul de procedură civilă, instanța de apel a dispus încasarea din contul Marinei Bzovîi în beneficiul S.A.R. „Moldcargo” S.A. a cheltuielilor de judecată aferente examinării cauzei în instanța de apel, inclusiv taxa de stat achitată pentru declararea apelului.

31. La 14 iulie 2025, Marina Bzovîi, reprezentată de avocatul Vladislav Chirica a declarat recurs, completat la 29 august 2025 împotriva deciziei din 20 noiembrie 2024 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea integrală a acesteia și parțială a hotărârii primei instanțe în partea respingerii pretențiilor privind încasarea sumei de 4276,17 lei cu titlu de despăgubire de asigurare, a sumei de 306,74 lei cu titlu de penalitate și a sumei de 6600 de lei cu titlu de prejudiciu moral (în total 11182,91 lei), precum și a sumei de 237,49 lei cu titlu de taxă de stat, cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii în această parte, încasarea cheltuielilor de judecată pentru examinarea cauzei în apel în sumă de 407,27 lei taxă de stat și 200 de lei taxă de timbru, precum și a cheltuielilor de judecată pentru examinarea cauzei în recurs în sumă de 348,09 lei taxă de stat și 200 de lei taxă de timbru.

32. În susținerea cererii de recurs, recurenta reiterând motivele de fapt și de drept indicate pe parcursul examinării cauzei în prima instanță și instanța de apel, a invocat că instanța ierarhic inferioară a apreciat vădit nerezonabil probele și a acționat în mod arbitrar, motiv pentru care decizia din 20 noiembrie 2024 a Curții de Chișinău urmează a fi casată în temeiul art.432 alin.(1) lit. e) din Codul de procedură civilă.

33. În argumentarea concluziei enunțate, Marina Bzovîi, reprezentată de avocatul Vladislav Chirica, a invocat că decizia instanței de apel este arbitrară, fiind adoptată cu încălcarea art. 97 alin. (2), art. 130 și art. 117–119 din Codul de procedură civilă, precum și prin interpretarea eronată a normelor de drept material.

34. Recurenta a susținut că reducerea pretențiilor de la 19334,17 lei la 4276,17 lei a fost determinată exclusiv de achitarea benevolă, ulterior intentării acțiunii, a sumei de 15058 lei de către asigurător, fără comunicarea prealabilă a rechizitelor bancare, împrejurare care atrage aplicarea art. 97 alin. (2) din Codul de procedură civilă privind compensarea cheltuielilor de judecată.

35. Totodată, a susținut că instanța de apel a apreciat în mod eronat probatoriul, înlăturând raportul de evaluare nr. 1371/04A întocmit de SRL „Expert Auto Plus” exclusiv pe motivul lipsei de atestare a expertului, deși acesta constituie mijloc de probă admisibil potrivit art. 118–119 din Codul de procedură civilă și trebuia coroborat, conform art. 130 din Codul de procedură civilă, cu celelalte probe din dosar.

36. În acest sens, recurenta a subliniat că până la 20 aprilie 2022 asigurătorul nu a comunicat mărimea prejudiciului și nu a informat asiguratul, încălcând pct. 8.24 din contract și art. 1853 alin. (1) din Codul civil.

37. De asemenea, a invocat ignorarea raportului de evaluare din 18 martie 2022 și a diferențelor de calcul ale prejudiciului în funcție de tipul pieselor, în condițiile pct. 8.2 din contract, precum și aprecierea nejustificată a contului ulterior de 15058 lei.

38. Recurenta a mai susținut că instanța ierarhic inferioară a reținut eronat culpa sa în întârzierea plății, deși achitarea a fost efectuată doar după sesizarea instanței.

39. În drept, recurenta a invocat aplicarea eronată a art. 329 și art. 1076 alin. (3) din Codul civil, întrucât clauza contractuală privind desemnarea unilaterală a evaluatorului de către asigurător este abuzivă, generând un dezechilibru contractual contrar principiului bunei-credințe.

40. În final, recurenta a susținut că instanțele ierarhic inferioare au respins nejustificat pretenția privind prejudiciul moral, deși a fost dovedit prin conduita asigurătorului, întârzierea evaluării și necesitatea inițierii procesului, solicitând menținerea acestuia în quantum de 6600 de lei.

41. În adresa S.A.R. „Moldcargo” S.A. a fost expediată copia recursului declarat de Marina Bzovîi, reprezentată de avocatul Vladislav Chirica cu înștiințarea despre posibilitatea depunerii referinței.

42. Până la data stabilită pentru examinarea admisibilității recursului declarat de Marina Bzovîi, reprezentată de avocatul Vladislav Chirica, intimata nu și-a valorificat dreptul procedural respectiv și nu a depus referință.

## LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

43. Art. 431 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Examinarea recursului împotriva deciziilor instanțelor de apel ține de competența Curții Supreme de Justiție.

(2) Asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători.”

44. Art. 432 alin. (1) lit. a)-f) și alin. (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Recursul este admis dacă:

a) interpretarea legii din hotărârea contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție;

b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție;

- c) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv sau a fost respins ca fiind tardiv un apel depus în termen;
  - d) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces;
  - e) hotărârea sau decizia este arbitrară ori se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor;
  - f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.
- (2) Temeiurile menționate la alin.(1) lit.d)–f) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.”

45. Art. 433 alin.(1) lit. f) din Codul de procedură civilă:

- „(1) Cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:  
f) recursul este vădit neîntemeiat.”

46. Art. 434 alin.(1) – (2) din Codul de procedură civilă:

- „(1) Recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.  
(2) Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.”

47. Art. 440 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

- „(1) În cazul în care se constată existența unuia dintre temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători, printr-o încheiere irevocabilă adoptată în lipsa părților, declară recursul inadmisibil.  
(2) Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se expediază părților.”

## MOTIVAREA INSTANȚEI

48. Referitor la termenul de declarare a recursului, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție conchide că Marina Bzovîi, reprezentată de avocatul Vladislav Chirica s-a conformat dispozițiilor art. 434 alin.(1) din Codul de procedură civilă, și a depus în termen recursul la 14 iulie 2025. Or, decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 20 noiembrie 2024 și notificată reprezentantului recurentului, avocatului Vladislav Chirica, prin e-mail, la 15 mai 2025 (f.d.217, Vol.I).

49. Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (1) lit.a)-f) și alin. (2) din Codul de procedură civilă (a se vedea pct.44).

50. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă.

51. Din analiza prevederilor legale reținute supra, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului urmează să însușească în condițiile Codului de procedură civilă exercitarea efectivă a unui control de legalitate veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase. Astfel, normele citate oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă.

52. Completul Curții Supreme de Justiție notează, că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

53. Din analiza recursului declarat rezultă că Marina Bzovîi, reprezentată de avocatul Vladislav Chirica a invocat temei de admisibilitate prevederile art. 432 alin. (1) lit. e) din Codul de procedură civilă (a se vedea pct. 32).

54. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție conchide că motivele de casare, invocate în recursul depus de Marina Bzovîi, reprezentată de avocatul Vladislav Chirica nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (1) lit. e) din Codul de procedură civilă, or, nu s-a constatat că decizia contestată ar fi arbitrară.

55. La acest capitol, în ceea ce privește susținerea recurenței potrivit căreia hotărârea instanței de apel ar fi arbitrară, în sensul art. 432 alin. (1) lit. e) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs reține că nu orice dezacord cu soluția instanței ierarhic inferioare echivalează cu o încălcare a principiilor de drept sau cu o hotărâre arbitrară.

56. Din punct de vedere jurisprudențial, noțiunea de „hotărâre arbitrară” trebuie înțeleasă în lumina interpretărilor date de Curtea Europeană a Drepturilor Omului.

57. Astfel, în cauza *Bochan v. Ucraina (nr. 2)*, 5 februarie 2015, § 62, Curtea a reținut că o decizie judecătorească este arbitrară dacă nu are nicio bază juridică în dreptul intern și nu stabilește nicio legătură logică între faptele litigiului, norma juridică aplicabilă și soluția adoptată. În plus, în cauza *Ballıktaş Bingöllü v. Turcia*, 22 iunie 2021, § 75, s-a subliniat că o hotărâre este afectată de o „eroare vădită” atunci când conține o eroare de drept sau de fapt atât de gravă încât niciun judecător rezonabil nu ar fi putut să o comită și care are potențialul de a compromite echitatea procesului.

58. Aplicând aceste repere la cauza dedusă judecătii, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție constată că hotărârea instanței de apel a fost pronunțată în temeiul probelor legal administrate și al unei interpretări conforme a normelor legale incidente. Hotărârea contestată nu este lipsită de fundament juridic, iar raționamentele instanței de apel sunt clare și coerente, reflectând o legătură directă între situația de fapt și dispozițiile legale aplicabile.

59. Referitor la susținerea privind pretinsa apreciere vădit nerezonabilă a probelor, instanța de recurs constată că nu a fost demonstrată existența unei erori evidente de evaluare a materialului probator, care să fi fost determinantă pentru soluția adoptată. O simplă divergență în interpretarea probelor nu este suficientă pentru a atrage incidența art. 432 alin. (1) lit. e) din Codul de procedură civilă.

60. Prin urmare, nu se poate reține caracterul arbitrar al hotărârii, întrucât nu s-a dovedit o abatere evidentă de la dreptul intern, nici o nefundamentare juridică, astfel cum impune art. 432 alin. (1) lit. e) din Codul de procedură civilă, coroborat cu jurisprudența CtEDO.

61. Respectiv, întrucât, potrivit art. 432 alin. (1) lit. e) din Codul de procedură civilă, o eroare în aprecierea probelor poate atrage admiterea recursului doar dacă este vădită, inexplicabilă rațional pentru un profesionist și determinantă pentru soluția pronunțată, iar în speță recurenta nu a demonstrat aceste elemente și nu a prezentat argumente sau probe concludente privind caracterul arbitrar al deciziei Curții de Apel Chișinău, care a fost întemeiată pe probele administrate și interpretarea corectă a normelor legale, rezultă că cererea de recurs este nefondată.

62. În context, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate, or, motivele invocate în cererea de recurs sunt similare celor invocate în cadrul judecării anterioare a cauzei, asupra căreia instanța de apel s-a pronunțat corespunzător cu respectarea prevederilor legale.

63. Decizia din 20 noiembrie 2024 a Curții de Apel Chișinău nu poate fi considerată arbitrară, întrucât instanța de apel a motivat pe larg hotărârea, a individualizat în mod just situația părților, a coroborat probele administrate și a aplicat în mod corect dispozițiile art. 5 din Legea nr. 407/2006 cu privire la asigurări, art. 1822 alin. (1) și art. 1853 alin. (1) din Codul civil, precum și art. 432 alin. (1) lit. e) din Codul de procedură civilă, care definește temeiurile reale pentru admiterea unui recurs. Simpla nemulțumire a recurente față de respingerea acțiunii sale nu poate substitui lipsa unor vicii reale de legalitate sau de fond. Or, instanța de apel a reținut că asigurătorul a întreprins măsuri pentru constatarea și evaluarea prejudiciului, a achitat despăgubirea în sumă de 15058 lei, iar raportul de evaluare prezentat de reclamantă nu poate fi reținut ca probă determinantă, fiind întocmit de o entitate și un expert care nu figurează în registrele oficiale de specialitate. Totodată, instanța a constatat că pretențiile privind diferența despăgubirii, penalitatea și prejudiciul moral sunt neîntemeiate, în lipsa unor probe concludente care să justifice admiterea acestora.

64. Prin urmare, dezacordul recurente cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei contestate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are un caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

65. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție remarcă că potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII din Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele ierarhic inferioare. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

66. În contextul prevederilor art. 432 alin. (2) din Codul de procedură civilă, în cazul invocării inclusiv în recurs de către recurent a temeiurilor conținute la art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs verifică sub aspectul dat temeiurile recursului.

67. La acest aspect, Curtea Europeană a Drepturilor Omului, în jurisprudența sa constantă, statuează că, dreptul de acces la instanță nu este absolut. Există limitări implicit admise (cauza Golder împotriva Regatului Unit, p. 38, cauza Stanev împotriva Bulgariei (MC), p. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (cauza Luordo împotriva Italiei, p.85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (cauza Levages Prestations Services împotriva Franței, p. 45). Procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6§1 (cauza Helmers c. Suediei, 09 octombrie 1991).

68. Din considerentele redate, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție concluzionează că recursul declarat de Marina Bzovii, reprezentată de avocatul Vladislav Chirica, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă și drept urmare prin prisma art. 433 alin. (1) lit. f), urmează a fi considerat inadmisibil, deoarece este vădit neîntemeiat.

69. Din aceste motive, în conformitate cu art. art. 431, alin. (1) și (2), art. 433, alin. (1), lit. f), 440, alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă,

#### COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI

Consideră inadmisibil recursul declarat de către Marina Bzovii, reprezentată de avocatul Vladislav Chirica împotriva deciziei din 20 noiembrie 2024 a Curții de apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Oxana Parfeni

Judecători

Gheorghe Stratulat

Ion Munteanu